दुष्पेत्यादि। पुनरेतेन प्रनष्टविनचेन कपिना पुच्यासवीदुष्यानः दुःखेन पास्यतदति त्रातायुच् षात्यदान्तादिति णलस्य प्रतिषेधः भृङ्गसन्भृतोस्त्रमरसञ्चितः प्रनष्टदति नग्नेः पान्तस्थेति प्रतिषेधः त्रायः श्रेष्ठः॥ १०८॥

दुष्पानेत्यादि। प्रनष्टिवनयेन एतेन किपना वने भृष्टेण सम भ॰ रेण सस्भृतः सिश्चतः श्रेष्ठः श्रय्यः खादुर्मिष्टः पृष्पासवः पुनर्दुं ष्पानः दुःखेन पास्यते मयाद्य ताडनात् नाचाऽन्तरदुर्गेरित्यादे। दुर्खर्जनात्र णलं नशः ते श्रक्ताजिति षङ् प्रायन्त्रोणदृत्यादिना नशेः शान्तत्वाभावात् न एलं॥ १०६॥

रोषभीममुखेनैवं चुम्नतोक्ते अवङ्गमः। प्रोचे सानु नयं वाकां रावणं खार्यसिद्धये॥ १०८॥ इति णलाधिकारः।

रेषित्यादि। रेषिभीममुखेन इति पद्यवायेऽपि एलप्रति ज॰म॰ विधः भीममुखदत्यनेन निमित्तनिमित्तिनीर्यंवधानात् खुथादि वृत्तेति एलप्रतिषेधः एवमुक्ते सति अवङ्गमः रावणं प्राचे वक्तुं प्रदत्तः वाक्यं वच्यमाणं सानुनयं श्रनुकूलं किमर्थं खार्थस्य सिद्धये खार्थस्य सीताप्रत्यण्पंणं। इति एलाधिकारः॥१०६॥

रोषेत्यादि। रोषेण भीमं दुष्प्रेच्यं मुखं यस्य तेन चुक्षता कलु भ॰ षीभवता रावणेन एवमुको सति अवङ्गमो सनूमान् खार्थस्य सीता